

Un repoludo gaiteiro

(Cantares Gallegos)

*Un repoludo gaiteiro
De pano sedán vestido,
Com 'un príncipe cumprido,
Cariñoso e falangueiro,
Antri 'os mozos o primeiro
E nas cidades sin par,
Tiña costum 'en cantar
Aló po la mañanciña,
Con esta miña gaitiña
Ás nenas ei d'engañar.*

*Sempre pó la vila entraba
Con aquel de señoría,
Sempre con poxante brío
Co tambor s'acompañaba:
Era tan dulce o soprar,
Que ben fixera en cantar
Aló po la mañanciña,
Con esta miña gaitiña
Ás nenas ei d'engañar.*

*Todas por él reloucaban,
Todas por él se morrían,
S'ó tiñan cerca, sorrían,
S'ó tiñan lonxe, choraban:
Mal pecado! non coidaban
Que c'aquel seu frolear
Tiña costum 'en cantar
Aló po la mañanciña,
Con esta miña gaitiña
Ás nenas ei d'engañar.*

*Camión da romería,
Debaixo dún-ha figueira,
Canta meniña solteira
¿Quérote lle repetía...
Y él c'á gaita respondía
Por a todas envoucar,
Pois ben fixera en cantar
Aló po la mañanciña,
Con esta miña gaitiña
Ás nenas ei d'engañar.*

*Elas louquiñas bailaban
E por xunta d'el corrían,
Cegas...cegas que non vían
As espiñan qu'as cercaban;
Probes palomas buscaban
A luz qu'as iba queimar
Pois qu'el soupera cantar
Aló po la mañanciña,
Con esta miña gaitiña
Ás nenas ei d'engañar.*

*¡Nas festas, canto contento!
¡Canta risa nas fiadas!
Todas, todas namoradas
Deranll'ó seu pensamento;
Y él que d'amores sedento
Quixo a todas enganar,
Cand'as veu dimpois chorar
Cantaba nas mañanciñas:
Non sean elas toliñas
Non veñan ó meu tocar.*